

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

מעשה אחד שווה אלף דרשות

הרב מרדכי גוטניק

אני בנו של הרב חיים גוטניק, שנמלט מאירופה במהלך מלחמת העולם השנייה, ועשה את דרכו לאוסטרליה, שם אני נולדתי. בעבודתו כרב קהילה, זכה אבי לקבל הדרכות רבות ורצופות מהרבי, ובמסגרת זו אבקש לשתף את הקוראים בכמה אנקדוטות ששמעתי מפי אבי.

בשנת תשכ"ה (1965), הגיע אבי לביקור אצל הרבי, ותינה בפניו על כך שעל אף היותו ידוע ומפורסם כנואם דגול, המסוגל לגרום לאנשים לצחוק ולבכות בו זמנית, ושהזמן לשאת דברים במקומות רבים, הוא חש שאינו מצליח לחולל שינוי של ממש. "כבר מסרתי בוודאי אלפי דרשות במהלך הקריירה שלי", אמר אבי לרבי, "אבל כמה מאלו באמת השפיעו? כמה אנשים הצלחתי להניע באמצעות הדרשות שלי לחולל שינוי באמת באורח חייהם?" תגובתו של הרבי הייתה, "אם תדבר באופן של 'דברים היוצאים מן הלב', מתוך התלהבות ולהט, אזי המסר שלך בוודאי ייכנס אל ליבותיהם של השומעים, בין אם אתה מודע לכך, ובין אם לאו. אולם, אם אתה באמת מעוניין להיווכח בתוצאות ההשפעה של דבריך, אזי עליך לשוחח על אודות עניינים מעשיים, לא רק על מושגים מופשטים. במקום לדבר על כשרות או על שבת במונחים כלליים, עליך לדרבן את קהל שומעך להשתדל לקיים את המצוות הללו כמיטב יכולתם. תן להם משהו מעשי לבצע - אפילו משהו אחד קטן. או אז גם תתחיל לראות תוצאות".

אבי התרשם מעצת הרבי, והחל מיד ליישם אותה. כאשר שוחח על אודות השבת, הוא החל לבקש מאותם אנשים בקרב הקהל שאינם שומרי שבת עדיין, שיתחילו בהימנעות מהדלקת אש בשבת, בויתור על דבר אחד קטן - על העישון בשבת. "אני מבקש שתעשו למעני את הטובה האישית הזו", אמר להם אבי. "הרופאים שלכם יגידו לכם שזה טוב עבורכם; וגם אני, בתור הרב שלכם, אומר לכם שזה טוב עבורכם".

לא עבר זמן רב מאז אותה דרשה, והנה הבחין אבי באדם שהכיר, ניצול שואה, אדם שלא היה שומר מצוות, שהחל להופיע בבית הכנסת. אחרי השבת השלישית ברציפות שבה האיש הגיע לתפילה, ניגש אליו אבי והתעניין אצלו מה הביא אותו להתחיל להגיע בקביעות לבית הכנסת. "שמעתי את הדרשה שלך שבה קראת לוותר על עישון בשבת, וכשהלכתי לעבודה בשבת הבאה, החלטתי לעשות למענך את הטובה האישית הזו, ולהימנע מעישון בשבת. אבל אז חשבתי לעצמי, אם כבר אני מוותר על עישון

סיגריות בגלל השבת, מה אני בכלל עושה פה במשרד בשבת? בו במקום, קמתי והגעתי הנה. כעת נראה לי שאמשיך להגיע לבית הכנסת, וייתכן שאפילו אתחיל לעשות קידוש".

זה היה הפלא בעצתו של הרבי - איך שנקודה אחת קטנה, בקשה אחת קטנה יכולה לפתוח עולמות שלמים. אחרי שאבי שיתף אותי בעצה הזו שקיבל מהרבי, אימצתי אותה גם אני. אין דרשה או הרצאה שאני מוסר, שבה לא אתן לקהל איזה שהוא עניין מעשי קטן שאותו הם ייקחו אתם בסוף.

עוד סיפור יוצא מגדר הרגיל קשור בנערה בת שש עשרה מהעיירה בלאקלאווה בדרום אוסטרליה שביקשה להתגייר. אחרי שאבי נוכח לראות עד כמה היא כנה ורצינית בכוונותיה, הוא הביא אותה בפני בית הדין המקומי, אולם הדיינים דחו אותה; הם סברו שהיא עדיין צעירה מדי כדי לקבל כזו החלטה הרת גורל, והם הזמינו אותה לשוב ולפנות אליהם אחרי שתגיע לגיל שמונה עשרה.

אולם, אותה נערה הצטערה עמוקות על שלא מאפשרים לה להפוך ליהודייה, עד כדי כך שהיא ממש נהייתה חולה מכך בגשמיות. היא בקושי אכלה, לא הצליחה להירדם, והוריה החלו לדאוג לגורלה. באותו שלב, הציע אבי שהיא תכתוב מכתב לרבי ותבקש את עצתו. כך היא אכן עשתה - היא התיישבה וכתבה

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

יהדותם, ולא היו שומרי מצוות. לאחרונה, פנתה אליהם קבוצה מיסיונרית נוצרית, שעשתה עליהם רושם עמוק. בני הזוג חשו מאוד מבולבלים. בתוך כך, החליטה האישה לשאת תפילה אישית לבורא עולם, בה היא ביקשה סימן כלשהוא, ולזכות לבהירות בשאלות המטרידות אותה.

את התפילה הזו היא נשאה יום קודם, והנה כעת, לפתע היא רואה רב מהלך ברחובות טסמניה! אם זה לא סימן, אז מה כן?! בסופו של דבר ישב אבי ושוחר ארוכות איתה ועם בעלה, והצליח לשכנע אותם לשוב אל חיק היהדות, ולאמץ את השורשים היהודיים שלהם. אחרי שקיבלו זאת על עצמם, נהג אבי לשגר אליהם בשר ועוד מוצרי מזון כשרים במשך תקופת מה, עד שהם עברו למלבורן, שם הם הפכו לשומרי תורה ומצוות לכל דבר ועניין - הם, ילדיהם ונכדיהם.

מבחינתו של אבי, אין כל ספק - זו הייתה הסיבה היחידה שלשמה שלח אותו הרבי לפתע פתאום לטסמניה, כדי להציל את אותן נשמות יהודיות.

הרב מרדכי גוטניק מתגורר במלבורן אוסטרליה, שם הוא מכהן כרבה של קהילת תלמוד תורה אלוד, כראב"ד בבית הדין הרבני של מלבורן וכמנהל הרבני של מערכת הכשרות 'כושר אוסטרליה'. הוא רואיין בחודש סיון תשע"ג (2013).

מכתב ארוך בו היא הסבירה מדוע היא חשה שעליה להיות יהודייה, ושטחה את טענותיה בעד גיורה. אך היא לא זכתה לשום תגובה. במקום זאת, כתב הרבי הערת שוליים בסוף אחד המכתבים שכתב לאבי, שלא היה קשור כלל לעניין ההוא, ובה הוא שאל, "מה קורה בנוגע לנערה היהודייה מבלאקלווה שכתבה לי את המכתב הארוך?"

אבי תהה מדוע הרבי מכנה אותה "הנערה היהודייה", כאשר מדובר היה במועמדת לגיור? הוא הבין מיד שבוודאי יש דברים בגו, ואחרי שצירף אליו רב נוסף, יצאו השניים כדי להיפגש עם הורי הנערה. אחרי שיחה ממושכת, הודתה לבסוף האם כי אמנם היא עצמה נולדה כיהודייה, אך החליטה להסתיר את זהותה היהודית בעקבות מאורעות השואה.

אם כן, בהיותה בת לאם יהודייה, הייתה למעשה גם הנערה עצמה יהודייה, ולא היה שום צורך שתעבור הליך של גיור. בסופו של דבר היא אכן הצטרפה כחברה פעילה בקהילה היהודית, ובהמשך נישאה והקימה משפחה יהודית לתפארת.

סיפור זה זכה לפרסום די נרחב בשעתו, אולם יש לו המשך שרק מעטים מודעים לו.

זמן מה לאחר המאורעות הללו, אבי ביקר אצל הרבי ונכנס ליחידות. הוא חש צורך לשאול כיצד ידע הרבי כי נערה זו היא למעשה יהודייה. "בין חסידים הרי מקובל שרבי יודע דברים כאלו", אמר אבי, "אך - מבלי שום כוונה להיות חוצפן חלילה - מהו בכל זאת ההסבר לכך על פי ההיגיון הפשוט?" הרבי חיך ואמר, "רק נערה יהודייה הייתה מסוגלת לכתוב מכתב שכזה".

אחר כך טרח אבי להסביר לי ולשאר ילדי שהרבי דואג לכולנו - לא רק באופן מרוחק, 'מלמעלה', כביכול, אלא באופן מאוד מוחשי והגייוני. בכך אנו יכולים להיות בטוחים, אמר אבי, בעקבות הדוגמה שראינו מהיחס והדאגה של הרבי לאותה נערה מבלאקלווה שאיבדה את הקשר שלה אל העם היהודי. הרבי דאג לשוב ולקרב אותה, משום שהרבי דואג לכל נשמה יהודית. ולכן, סיכם אבי, עלינו להתמסר לשליחותו של הרבי.

אבי עצמו היה מסור מאוד לענייני הרבי. פעם אחת, הורה לו הרבי לנסוע לטסמניה, אי הממוקם כמעט מאתיים וחמישים ק"מ מחופה הדרומי של אוסטרליה, ולהתעניין בשלום הקהילה היהודית הקטנה בעיירה הוברט. אבי כמובן נסע. בשעתו, היה בעיר בית כנסת שומם אחד, ותוך כדי שהוא שוטט ברחובות, תהה אבי מה הייתה כוונת הרבי בהוראתו זו, ולא היה בטוח מה הוא בכלל עושה במקום נידח זה.

כמנהגו, היה אבי לבוש בלבוש הרבני השחור ובכובע המבורג - כך שהוא בלט במראהו החרגי. לפתע ניגשה אליו אישה ושאלה, "האם אתה רב?"

כשהוא השיב בחיוב, פרצה האישה בבכי, ומיד החלה לספר את סיפורה. היא ובעלה היו יהודים, אך ידעו מעט מאוד על אודות

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ב (1951) — במכתב שנשלח לכמה קהילות לקראת חג גאולת אדמו"ר הזקן ממאסרו בי"ט בכסלו, כותב הרבי שבנוגע לעריכת התוועדות, יש שני אופנים כלליים: לערוך ריבוי התוועדות קטנות במקומות שונים בעיר, וכך בסופו של דבר להקיף מספר גדול יותר של אנשים, או לערוך התוועדות מרכזית אחת שאליה יגיעו כולם באופן של "ברוב עם הדרת מלך", ובה גם ישתתפו גדולי וחשובי העדה, וישאו דברים מיטב הדוברים. השאלה היא איזה משני האופנים יש להעדיף, את האופן הראשון שבו היתרון הוא בריבוי הכמות, או את באופן השני שבו יש עילוי ויתרון האיכות. הרבי מציע שיעשו באופן הראשון בליל י"ט בכסלו, ולמחרת, באור לך' בכסלו, לערוך התוועדות מרכזית אחת גדולה. ג' בכסלו

1 אגרות קודש, כרך ה, עמ' מט

מוחפס זמופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שליחות טל' 03-373-1777

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

הכוח לחבר באמת! העולם זקוק לך ולתפילין שלך: הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי THE JEM FOUNDATION ואתה תצוה... להעלות נר תמיד